

Dosarul nr. 3ra-1268/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Sușchevici)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Cazacu Tudor,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cazacu Tudor
împotriva „TANJAR-CO” Societate cu Răspundere Limitată, Primăriei și
Consiliului or. Codru, mun. Chișinău și Cojocaru Olga, intervenient accesoriu
Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire
la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul depus de Cazacu Tudor și a fost menținută hotărârea din 14
decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă :

La 15 octombrie 2014 Cazacu Tudor a depus cerere de chemare în judecată
împotriva „TANJAR-CO” Societate cu Răspundere Limitată, Primăriei și
Consiliului or. Codru, mun. Chișinău și Cojocaru Olga, intervenient accesoriu
Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni,
solicitând anularea actului de constatare pe teren la modificarea planului cadastral
și/ sau geometric din 10 decembrie 2010, anularea deciziei nr. 1/27 din 11 februarie
2010 a Consiliului or. Codru „Cu privire la anularea titlului de autentificare a
dreptului deținătorului de teren a Olgăi Cojocaru și a lui Tudor Cazacu”, anularea
contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 09 noiembrie 2009
încheiat între Primăria or. Codru, mun. Chișinău și Tudor Cazacu, anularea
contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 18 noiembrie 2009
încheiat între Primăria or. Codru, mun. Chișinău și Olga Cojocaru.

În motivarea acțiunii a indicat că prin actul de constatare pe teren la
modificarea planului cadastral și/sau geometric din 10 decembrie 2010 s-a
modificat planul cadastral și/sau geometric a sectorului de teren situat în mun.
Chișinău, or. Codru, str. Schinoasa-Deal, 47a cu nr. cadastral 0131131211 și
destinat construcție locativă. În rezultatul modificării, suprafața sectorului de teren
cu nr. cadastral 0131131211, întocmit în cadrul înregistrării masive, urma să se
schimbe din 0,2677 ha și urma să constituie, în conformitate cu noul plan
geometric, 0,2110 ha.

Reclamantul nu este de acord cu acest act din motivul includerii, cu încălcarea legii, a suprafeței de teren destinat protecției rețelei electrice de tensiune înaltă ce aparține SA „RED Union Fenosa” în calculul suprafeței de 0,2110 ha de teren aferent.

În baza acestui act, Consiliul Codru mun. Chișinău a întocmit decizia nr. 1/27 din 11 februarie 2010 „Cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren a Olgăi Cojocaru și a lui Tudor Cazacu” și s-a dispus radierea înscrierii din Registru bunurilor imobile nr. 67032/05 și nr. 67034/05 din 12 septembrie 2005, s-a transmis în proprietatea lui Tudor Cazacu $\frac{1}{4}$ cotă-parte ce reprezintă 7,11% și Olgăi Cojocaru $\frac{3}{4}$ cotă-parte, care reprezintă 21,33% din suprafața de 0,2110 ha.

La 22 iulie 2014 a depus către Consiliul or. Codru, mun. Chișinău cerere prealabilă întru anularea deciziei, însă care, prin răspunsul din 14 august 2014, a fost respinsă.

Tudor Cazacu a menționat că în baza deciziei Consiliului or. Codru nr. 1/27 din 11 februarie 2010 Primăria or. Codru a încheiat cu el contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 09 noiembrie 2009 și cu Olga Cojocaru - contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 18 noiembrie 2009, indicate în decizie.

Tot, la 22 iulie 2014 reclamantul a depus în adresa Primăriei or. Codru cerere prealabilă întru anularea contractului nominalizat, însă la 24 august 2014 a fost întocmit răspunsul nr. 1316 prin care i s-a respins cererea prealabilă.

A solicitat a fi repus în termen pentru depunerea cererii de chemare în judecată, anularea actului de constatare pe teren la modificarea planului cadastral și/ sau geometric din 10 decembrie 2010, anularea deciziei Consiliului or. Codru nr. 1/27 din 11 februarie 2010 „Cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren a Olgăi Cojocaru și Tudor Cazacu”, anularea contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 09 noiembrie 2009 încheiat între Primăria or. Codru, mun. Chișinău și Tudor Cazacu, anularea contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 18 noiembrie 2009 încheiat între Primăria or. Codru, mun. Chișinău și Olga Cojocaru.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Tudor Cazacu a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 decembrie 2017, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Cazacu Tudor și a fost menținută hotărârea din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Instanța de apel a menționat că reclamantul, nefiind de acord cu răspunsul Primăriei or. Codru din 14 august 2014, abia la 15 octombrie 2014 a depus cerere de chemare în judecată Astfel, la caz acesta a încălcat termenul de 30 zile de adresare în instanța de contencios administrativ, depunând acțiunea cu întârziere, termenul limită fiind până la 13 septembrie 2014. Or, la rândul său, Tudor Cazacu nu a prezentat nici o probă prin care să demonstreze că a primit răspunsul la o dată de la

care să înceapă termenul de adresare în instanță prin care instanța să considere că cererea a fost depusă în termenul prevăzut de lege.

Referitor la solicitarea reclamantului de repunere în termen a cererii de chemare în judecată, instanța de apel a indicat că reclamantul nu a prezentat nici un argument plauzibil prin care să demonstreze că a fost în imposibilitate de a depune cererea în termen.

La 19 iulie 2018, în termenul stabilit de lege, Cazacu Tudor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și remiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat aplicarea eronată a legii.

Examinând temeiurile recursului declarat de Cazacu Tudor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cazacu Tudor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Cazacu Tudor.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cazacu Tudor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Iurie Bejenaru